

زوال عبادت 6000 ساله ابلیس از زبان آیت‌الله جوادان

آیت‌الله جوادان با اشاره به عبادت 6 هزار سال ابلیس می‌گوید: ما هم اگر خداوند متعال را به عنوان معبود واحد قبول داشته باشیم ولی قانونی از قوانین خداوند را انکار کنیم، هیچ عملی از اعمالمان مورد قبول واقع نمی‌شود.

آیت‌الله جوادان با اشاره به عبادت 6 هزار سال ابلیس می‌گوید: ما هم اگر خداوند متعال را به عنوان معبود واحد قبول داشته باشیم ولی قانونی از قوانین خداوند را انکار کنیم، هیچ عملی از اعمالمان مورد قبول واقع نمی‌شود.

به گزارش خبرگزاری فارس، آیت‌الله محمدعلی جوادان از علمای اخلاق تهران در ادامه مباحث اخلاقی خود در ماه مبارک رمضان درباره «انواع توحید" نکاتی را بیان کرد که در پی می‌آید.

خدای متعال از ما دو توحید را خواسته است: یکی توحید در الوهیت و دیگری توحید در ربوبیت.

توحید در الوهیت یعنی اینکه تنها در برابر او سر به خاک بگذاریم و در مقابل هیچ کس دیگری سر به خاک فرو نبریم. اله یعنی معبود واحد. توحید در الوهیت یعنی توحید در معبود، یعنی من جز خدای واحد، هیچ کس دیگری را نمی‌پرستم. شیطان لعین و رجیم این‌گونه بود. یعنی توحید در الوهیت را داشت، او گفت من نمی‌خواهم غیر تو را پرستم. اجازه بده من تنها در برابر تو سر به خاک بگذارم. بنابر این او از این امتحان سربلند بیرون آمده بود. اما یک مطلب دیگر وجود داشت و آن مرحله دوم توحید بود که آخرین مرحله است. کسی که آن توحید را بپذیرد، توحیدش تمام است و موحد است. اوست که موحد مقبول و فرمان‌بر است.

توحید در ربوبیت یعنی قبول اینکه قانون، قانون خداوند است. من جز در برابر قانون خداوند، در مقابل قانون دیگری سر فرود نمی‌آورم. هر چه او گفته می‌پذیرم و اطاعت می‌کنم. شیطان اله واحد را پذیرفته یعنی توحید در الوهیت داشت اما قانون خداوند متعال را نپذیرفت. خدای متعال فرموده بود آدم را سجده کن، اما شیطان از این امر سرباز زد و قانونی را که خداوند فرموده بود، قبول نکرد. ابلیس ربّ واحد را نپذیرفته بود.

اینکه جز در برابر خداوند سر به خاک نمی‌گذارد، این بسیار خوب است، اما این معیار توحید نیست. معیار توحید این است که فرمان خدا را گوش کند و پذیرا باشد. ما گاهی خدای نکرده، خدای نکرده گناه می‌کنیم. با فرمان خدا مخالفت می‌کنیم. اما قبول داریم این فرمان خداست و باید این فرمان را اجرا کرد و انکار نمی‌کنیم. اگر انکار کنیم مانند شیطان می‌شویم. شیطان خطاب به خداوند گفت: خدایا این فرمانی که تو دادی، فرمان درستی نبود. تو مرا از آتش خلق کردی و آدم را از خاک و آتش از خاک برتر است، حالا من چرا باید به این موجود پایین‌تر از خودم سجده کنم؟! اصلاً این دستوری که دادی درست نیست. تمام دستورات درست است، اما این یک قانون و فرمانت درست نیست. توجه کنید ابلیس گفت، اصلاً قانونت درست نیست نه اینکه فقط اجرا نکند.

این توحید یک توحید ناقص است. مشکلس هم این است که اگر شما این توحید را نپذیری تمام توحیدهای گذشته را هم خراب می‌کند. آن توحید الوهیتی را هم که کسب کرده بودی، بر باد می‌دهد. ابلیس 6 هزار سال سجده کرده، اما قیمت ندارد. چون فرمان خدا را نپذیرفت. اگر فقط یک دقیقه به فرمان خداوند متعال گوش فرا میداد و بر آدم علیه‌السلام سجده می‌کرد، در آن صورت همه چیزش قبول می‌شد. ما هم اگر خداوند متعال را به عنوان اله و معبود واحد قبول داشته باشیم، ولی قانونی از قوانین خداوند را انکار کنیم، هیچ عملی از اعمالمان مورد قبول واقع نمی‌شود، انکار اصلاً کاری نکرده‌ایم.